

**АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И
ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН
ДИАМАНДИЕВ“ - ПЛОВДИВ**

**ФАКУЛТЕТ „МУЗИКАЛНА ПЕДАГОГИКА“
Катедра „Музикална педагогика и дирижиране“**

А В Т О Р Е Ф Е Р А Т

*към дисертационен труд за придобиване на образователна и научна
степен „Доктор“ на тема:*

**Историческо развитие и особености на музикалната култура
и изкуството в Китай през XX и XXI в.**

Сун Лей

Професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство
Докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“

Научен ръководител: доц. Кирил Чапликов

Пловдив 2024 г.

Дисертационният труд е с обем от 194 страници, включени са също 16 нотни примери и 4 страници на използвани източници или общо 64 заглавия.

Трудът е разделен на увод, 14 глави и заключение.

На заседание на катедрения съвет на катедра „Музикална педагогика и дирижиране“ на 2.10.2024 г. е проведена успешна вътрешна защита на дисертационния труд на докторанта Сун Лей – „ИСТОРИЧЕСКО РАЗВИТИЕ И ОСОБЕНОСТИ НА МУЗИКАЛНАТА КУЛТУРА И ИЗКУСТВОТО В КИТАЙ ПРЕЗ ХХ-ХХІ ВЕК“ и единодушно е гласувано допускането ѝ до публична защита. Гласувано е и предложение за научно жури в състав:

Вътрешни членове: проф. д-р Весела Гелева (АМГИИ), проф. д-р Борислав Ясенов (АМГИИ), проф. д-р Рада Славинска (АМГИИ), (резервен)

Външни членове: проф. д-р Милена Шушулова-Павлова (НБУ), проф. д-р Велислав Заимов (НМА), проф. д-р Деян Павлов (НМА), проф. д-р Ивайло Кринчев (НМА) (резервен).

Дисертационният труд и Авторефератът са депозираны в Библиотеката на АМГИИ „Проф. Асен Диамандиев“ и са на разположение на интересуващите се.

Публичната защита на дисертационния труд ще се състои на 13.02.2025 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ	5
ГЛАВА 1: ПРЕГЛЕД НА РАЗВИТИЕТО НА КИТАЙСКАТА ТРАДИЦИОННА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА	7
ГЛАВА 2	14
РАЗВИТИЕ НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК.....	14
ГЛАВА 3 ФОРМИ, ЖАНРОВЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКОТО ТВОРЧЕСТВО ПРЕЗ ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК	20
ГЛАВА 4 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА ОПЕРА ПРЕЗ ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК	24
ГЛАВА 5 ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ФИГУРИ И ОСНОВНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА КИТАЙСКИТЕ КОМПОЗИТОРИ ПРЕЗ ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК	28
ГЛАВА 6 РАЗВИТИЕ НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК	28
ГЛАВА 7 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКОТО ПЕСЕННО ТВОРЧЕСТВО ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК	33

ГЛАВА 8 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА ОПЕРА ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК.....	35
ГЛАВА 9 ПРЕГЛЕД НА РАЗВИТИЕТО НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ 21 ВЕК.....	38
ГЛАВА 10 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА КЛАВИРНА МУЗИКА ПРЕЗ 20-21 ВЕК.....	40
ГЛАВА 11 СЪЗДАВАНЕ И РАЗВИТИЕ НА КИТАЙСКАТА КАМЕРНА И ИНСТРУМЕНТАЛНА МУЗИКА ПРЕЗ 20-21 ВЕК.....	43
ГЛАВА 12 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА СИМФОНИЧНА МУЗИКА ПРЕЗ 20-21 ВЕК.....	47
ГЛАВА 13 ИНТЕГРАЦИЯ И ЕВОЛЮЦИЯ НА КИТАЙСКАТА И ЗАПАДНАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ 20-21 ВЕК.....	51
ГЛАВА 14 ОБОБЩЕНИЕ И РАЗМИСЛИ ЗА РАЗВИТИЕТО НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ 20-21 ВЕК.....	55
ЗАКЛЮЧЕНИЕ.....	57

ВЪВЕДЕНИЕ

През 20 век, с избухването на Опиумната война и нахлуването на западните сили, западните политически, икономически и културни явления постепенно навлизат в Китай, а заедно с тях и западната музика. По отношение на наследяването на традиционната музика, придворната музика на феодалното общество запада с всеки изминал ден и това, което остава, е само народната музика. По отношение на изучаването и заимстването от западната музика, възходът на движението "нова музика" и появата на "училищна музика" са важно начало за непрекъснатото интегриране и развитие на китайската и западната музика. По-специално, развитието на "училищните песни" в началото на 20-ти век в Китай изиграва важна просветителска роля в развитието на съвременната китайска музика. Това не само води до появата на нови стилове и изпълнителски форми в Китай, но и до последващото развитие на музикалното образование, вокалната музика, музиката за пиано, струнни и духови инструменти, оркестрови ансамбли, както и композицията и музикална теория. Всичко това формира една бъдеща рамка за развитие на новата китайска национална музика.

Обект на изследване на настоящия научен труд е историческо развитие и особености на китайската музикална култура през XX и XXI в. Настоящият труд ще представи развитието на китайската музика през миналия и настоящия век и характерни черти от нейните специфични качества. Това не само ще покаже в един изчерпателен вид периодизацията на китайската музика, но и ще разкрие нейните

особени художествени характеристики. Настоящият труд ще анализира основите и причините на еволюцията на китайската музика и интегрирането ѝ със западноевропейската музикална система, което ще задълбочи разбирането за тази музика.

Настоящият труд е конструиран спрямо класификацията на основните периоди на развитие на съвременната китайска музика, разделени както следва: първа половина на 20 век, втора половина на 20 век, текущите десетилетия на 21 век.

Разработка на научния проблем

Първата гледна точка е историография на съвременната китайска музика. Обсъждат се различни стилове на музиката в зависимост от различни исторически периоди в Китай.

Втората гледна точка е анализ на композитори и композиционни произведения. Изследвания са проведени върху различни композитори и музикални произведения.

Третата гледна точка е от класификацията на музикалните произведения в исторически и хронологичен план.

Четвъртата гледна точка е свързана с интеграционните музикални процеси при взаимното влияние на китайската и западните музикални системи.

Дисертацията ще осъществи многостранен исторически анализ на произхода на музикалните произведения чрез анализиране на техните черти от гледна точка на различни етнически групи.

Значимост на изследването

Практическа значимост: Този труд има за цел да представи ясното историографско подреждане и съпоставяне на традиционните характеристики на китайската музика в зависимост от специфичните за различните етнически региони особености на музикалния стил.

Теоретична значимост: Резултатите на настоящото изследване не само ще са полезни за по-дълбокото разбиране на китайското музикално изкуство, но ще имат и теоретично значение за изграждането на ясна времева линия на развитието на китайското музикално изкуство през 20-21 век.

ГЛАВА 1: ПРЕГЛЕД НА РАЗВИТИЕТО НА КИТАЙСКАТА ТРАДИЦИОННА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА

Китайската традиционна музикална култура е една от най-ранните музикални култури в света. Основната характеристика на китайската традиционна музика се състои в това, че китайците използват теориите и методите на собствената си нация, възприемат нейните музикални форми и интегрират собствената си националност в културните елементи и регионалните стилове.

Китайската традиционна музикална култура има дълга и богата история от над 5000 години, датираща от древни времена, още от неолитната епоха. В процеса на своето развитие, 56-те етнически групи в Китай са формирали свои собствени различни музикални културни характеристики, и също така са създали колоритни класически музикални произведения в различни типове песни, стилове музика, видове мелодии и драма.

Уникулността на китайската традиционна музика се състои в интегрирането на философия, литература, изкуство и други елементи в процеса на нейното развитие, което има изключително висока социална стойност и историческо значение. Музиката е не само начин за изразяване на емоции, но и начин за предаване на информация и знания. В процеса на създаване на китайската традиционна музика са включени голям брой национални културни елементи, като класическа поезия, исторически легенди, народни приказки и т.н., което прави всяко музикално произведение пълно с дълбоки културни характеристики.

От простите музикални и танцови форми в най-древни времена, до грандиозната придворна музика при династиите Хан и Танг и високото развитие на традиционната опера при династиите Мин и Цин, всички те са важни прояви на развитието на прекрасната музикална култура на Китай. Като страна, в която съжителстват многоетнически култури, в процеса на развитие тези постепенно формират уникалната традиционна музикална китайска култура чрез постоянен сблъсък, обмен и интеграция. В същото време, в различни слоеве на обществото възникват множество жанрове като придворна музика, етническа фолклорна музика, религиозна музика и т.н. Тези жанрове имат свои собствени характеристики и стилове, и отразяват цялостните характеристики на китайската традиционна музикална култура.

1.1. Културни характеристики на китайската традиционна музика

1.1.1 Дългата история на китайската традиционна музикална култура

Традиционната китайска музика има дълга история на развитие, с над 5000-годишно наследство, още от времето на Жълтия император до днес. През цялата си история, китайската традиционна музика продължава да поглъща и интегрира различни музикални елементи, образувайки една уникална музикална култура. В различни исторически етапи и различни династии, поради промени в социалната естетика, концепции и т.н., се формират различни жанрове и стилове. Музикалните форми непрекъснато се обогатяват и усъвършенстват в процеса на това историческо развитие.

1.1.2 Тясната връзка на китайската традиционна музика със социалните функции

В древен Китай музиката обикновено е тясно свързана със социални функции като политически етикет, религиозни вярвания, обществено образование и социални развлечения. По времето на различните династии са създадени много музикални институции като дворцови оркестри, храмови музикални работилници и т.н. Тези институции отговарят за създаването на музика, изпълнението и музикалното образование. Появяват се също така и много организации за народна музика, като театрални трупи, музикални клубове и др.

1.1.3.Непрекъснато развитие на музикално-естетичните идеи и теории

По време на късната династия Западни Джоу, Конфуций предлага идеята за музикално образование, което до известна степен поставя

основата за раждането и развитието на древната музикална естетика на китайската нация.

Музиката се счита за важен образователен инструмент в древността. Конфуций казва: „Човек процъфтява с поезията, установява се с етикета и преуспява с музиката“, подчертавайки значението на музиката за развитието на човешкия характер. Преподаването и изучаването на традиционна музика може не само да подобри артистичните способности на хората, но и да култивира техните морални чувства и национален дух.

1.1.4 Уникалната традиционна музикална система и богатите ѝ изразни техники

В процеса на своето развитие китайската традиционна музика създава система от тоналности, базирани на пентатоничния лад. Пентатонична гама включва тоновете Gong (до), Shang (ре), Jiao (ми), Zheng (сол) и Yu (ла). На нейната основа са формирани и ладове със седем тона (Цинюе, Яюе, Янюе). Тази система от тоналности е носител на уникалния чар и мелодия на китайската музика.

1.1.5 Непрекъснато развитие на националните музикални инструменти

По време на династията Западни Джоу Китай формира уникален метод за класифициране на музикални инструменти въз основа на производствените материали, а именно „методът на класификация с осем ноти“. Според записите на "Джоу Ли Чунгуан" осемте тона са "злато, камък, земя, кожа, коприна, дърво, катуна и бамбук".

1.2. Художествени характеристики на традиционните китайски

музикални произведения

1.2.1. Мелодия и ритъм

Традиционната китайска музика приема мелодията като свое ядро и подчертава нейната красота, плавност и емоционално изразяване, което е значително по-различно от хармоничната система на западната музика.

1.2.2 Форма

Традиционната китайска музика се проявява под различни музикални форми, които включват едноделна форма, сложни многоделни форми и вариационна форма.

1.2.3 Темброви характеристики на различните инструменти

Тембърът е една от най-важните характеристики на китайската етническа музика. Чрез тембровия звук слушателите могат ясно да различат музикалните характеристики на всеки етнос. Поради различните географски региони и среда на живот на различните етнически групи, уникалните тембри на всяка една от тях са се формирали и запазили в един дълъг процес на развитие, което прави Китай една от страните с най-богатите етнически музикални тембри в света.

1.2.4. Взаимното влияние на музика и литература

Музикалната структура на народните песни и малки пиеси в традиционната китайска музика е повлияна от текстовете до известна степен. Мелодиите на традиционната инструментална музика също са извлечени предимно от текстове и мелодии на народни песни и речитативи, така че структурата на музиката е тясно свързана с

текстове. Структурата на речитативите и оперната музика се основава на сюжета, влиянието и цялостната структура на драмата.

1.2.5. Емоционално изразяване и естетическо представяне

Китайската традиционна музика е известна със своето дълбоко емоционално изразяване. Независимо дали става дума за радости и скърби, природни пейзажи и исторически епоси, всички те могат да бъдат ярко изразени в музиката.

1.3. Разновидности и жанрове на традиционната китайска музика

Традиционната китайска музика е класифицирана за първи път във „Въведение в националната музика“, съставена от Китайския институт за музикални изследвания. Тя е разделена на пет категории: обикновени песни, танцувални песни, речитативи, традиционни опери и инструментална музика. Но повечето колежи и университети обединяват обикновените и танцувални песни в една категория, така че стават четири основни категории: народни песни, инструментална музика, артистични пиеси и традиционна опера.

1.4. Развитие и промените в китайската традиционна музика през 19-ти и 20-ти век

Навлизайки в 19-ти век, китайската музикална култура постепенно навлиза в нов етап. През този период тя е проникната и повлияна от западната култура, нарушавайки затвореното състояние на традиционната китайска музикална културна система. В своя процес на развитие тя интегрира елементите на западната музика, което причинява значителни промени в древната китайска традиционна музика. В началото на 19 век традиционните музикални форми все

още доминират в китайската музика, включително придворната музика, религиозната музика, народната музика и традиционната опера.

20-ти век е вододел между традиционната китайска музика и съвременната професионална музика. Още от началото на този век, след вековен сблъсък и смесване на стари и нови (древни и модерни) култури, китайската и западната култури, под влиянието на влияние на този исторически фон, в самата китайска музика настъпват безпрецедентни и дълбоки промени. Резултатът е висока степен на специализация в образованието, творчеството, изпълнението и академичните изследвания. Музикалните историци наричат тази музика, която е дълбоко повлияна от западните професионални модели на мислене, "нова музика".

Въпреки че периодът на "новата музика" е на по-малко 200 години, традиционната китайска музика има история от над 5000 години. Въпреки това, появата на новата музика променя цялостния модел на китайската музика през 20-ти век. Тази промяна съпътства целия процес на модернизация на китайското общество през този век. Следователно, разнообразното развитие на китайската музика се превръща в историческа реалност с логичен завършек. По време на този исторически „период на трансформация“ музикантите изпълняват две големи исторически задачи. Първо, те създават нова китайска музика, принадлежаща на 20 век. Второ, те стартират широкомащабно и дълготрайно движение за колекциониране на традиционна музика, с цел да оставят на бъдещите поколения

изключително ценна библиотека от китайски музикални аудио материали, музикални инструменти, картини, музикални книги и музикални партитури.

ГЛАВА 2 РАЗВИТИЕ НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК

20 век е времето на съвременното развитие на Китай. Това е и много важен период в развитието на китайската култура. След края на Опиумните войни през 1840 г., страната започва да възприема и да се учи от западната култура. Чрез това ново влияние традиционните културни идеи на Китай бавно се отварят, постепенно интегрирайки се със западната култура, което оформя една нова, модерна култура.

Периодът 1900-1949 г. е време, пълно с промени и нововъведения в историята на китайската музика. В тази историческа среда китайската музикална култура претърпява дълбоки промени под влиянието на съвременната западна музикална култура. Традиционният етикет и музикалните идеи постепенно се трансформират и разпадат, за да се адаптират към развитието на новата ера, а китайската традиционна музика постепенно се отправя в нова посока. Благодарение на идеите и творчеството на музикантите по това време западната музика и традиционната китайска музика постепенно се сливат, насърчавайки развитието на нова музика в Китай.

През този исторически период китайското общество преминава през бурни събития и преживява трансформация на социалните системи и промени в културните идеи, както и войната срещу японската агресия и войната за освобождение преди основаването на Нов Китай.

Развитието на китайската музикална култура също претърпява разнообразно развитие и промени в тази социална среда. Развитието на китайската музикална култура през първата половина на 20 век може да се раздели на три етапа.

2.1. Развитието на китайската музикална култура през първата половина на 20 век (1900-1949)

До началото на 20-ти век в Китай доминира традиционната музика.

Едва от края на 19 век, интелектуалците, представени от Канг Йовей и Лянг Цибао започват да популяризират образователната роля на музиката за просветление на умовете. Те се застъпват за отваряне на музикални и песенни часове в нови училища, с цел развитие на музикално просвещение. Основното му значение включва два аспекта: Първо, установяване на модерна музикална образователна система и систематично изучаване на западната музикална култура чрез музикално образование за насърчаване на социалния прогрес. Второ, създаване на „нова музика“ чрез размисъл върху древните китайски феодални ритуали и музикална система, включително песни, инструментална музика, пеене и танци, и други музикални творения.

2.1.1. Музикално-просветителски идеи и сценичната изява на "Училищна музика и песни" (края на 19 век-1920 г.)

„Тенденцията на музикалното просветление“ се развива бързо в началото на XX век. Насърчено от реформистите, през 1903 г. правителството на Цин обнародва „Правила за началните училища“ и започва да включва музикални просветителски курсове по това време, основно наблягайки на „Поезия на династиите Танг и Сонг“ Под

влияние на „музикално-просветителската тенденция” музиката постепенно се превръща в систематичен предмет в училищата, а акцентът на обществото върху музикалното образование също се увеличава значително. В тази историческа среда някои музиканти, които учат в чужбина, като Шън Сингонг, Дзънг Джъмин и Ли Шупинг, въвеждат западни и японски музикални мелодии и пренаписват техните текстове на китайски език. В същото време, те създават нови песни въз основа на традиционни китайски музикални мелодии, като ги комбинират със западни техники за създаване на музика. В историята на китайската музика, тези песни са известни като „Училищни песни“.

2.1.2. „Тенденция в музикално-естетическото образование“ и етапът на създаване на нова музика в Китай (1920-1930 г.)

След успеха на „Училищните песни“, „Движението за музикално просвещение“ постепенно се оттегля от сцената на историята и е заменено от „Идеята за музикално естетическо образование“, предложена от Цай Юанпей като представител. Публиката вече не се задоволява само с преживяването на музикалното просветление от пеенето на „Училищни песни“, а излага по-специализирани и детайлни изисквания за музикално образование. Изискванията на обществото за музикални професионални умения също са по-стандартизирани и по-строги. „Идеята за музикалното естетическо образование“ изисква общото музикално образование да осигури насоки за последващо музикално развитие. Появата на тази идейна тенденция има важен принос за началото на професионалното

музикално образование в Китай. Под нейно влияние в Китай се появяват някои нови музикални общества и професионални музикални образователни институции. През 1927 г. е създадена Шанхайската национална музикална консерватория, водена от Цай Юанпей и композитора Сяо Йоумей.

2.1.3. Антияпонско движение за национално спасение и етап на създаване на революционни песни (1931-1949)

„Инцидентът от 18 септември“ през 1931 г. открива прелюдията към антияпонската война на Китай. През 1937 г. „Инцидентът на моста Марко Поло от 7 юли“ бележи пълномащабното избухване на войната срещу японската агресия. От 1931 до 1937 г., докато японската империалистическа агресия и националната криза продължават да се задълбочават, отделно има не само местни войни за съпротива от страна на правителствените войски и цивилни въоръжени сили, но и антияпонски движения и движения за национално спасение с пълното участие на хора от всички сфери на живота.

На основата на този социален фон, развитието на китайската музика също еволюира с развитието на Антияпонската война в Китай.

Появяват се „Левите музикални тенденции на мисълта“ и „Анти-японското музикално движение за националното спасение“.

Тези две движения съответно формират две музикални школи.

Учителите и учениците от Шанхайския национален музикален колеж, представени от Сяо Йоумей и Хуанг Дзъ, композират национални песни за спасение, които имат голямо влияние в района с център

Шанхай. В същото време, песните за национално спасение, представени от Нье Ър и Сиен Синхай са създадени от ръководството на Комунистическата партия на Китай. Техният музикален център е град Ян'ан, а музиката им е наречена „лява музика“. Въпреки че тези два различни жанра на антивоенната музика се различават в много аспекти като форма на изразяване, музикален стил, естетическа насоченост и др., те са последователни по въпроса за националното спасение и просвещение.

Първите 50 години на 20-ти век са време, в което китайското общество преминава през смутни събития, но в които също така се развива и западната култура. Сблъсъкът на китайската и западната култури през този исторически период води до дълбоки промени в китайската музика. Западната музика е въведена в Китай и китайските музиканти започват да изучават западната музикална теория и изпълнителски техники, интегрират развитието на китайската музика със западни елементи и създават нови музикални форми с уникални китайски характеристики. Всичко това поставя солидна основа за по-късния всеобхватен разцвет на китайската музикална култура.

2.2. Културни характеристики в развитието на китайската музика през първата половина на 20 век (1900-1949)

В началото на 20 век, в процеса на трансформация на Китай от феодална династия към полуколониално и полуфеодално общество, развитието на китайската музикална култура започва непрекъснато да абсорбира западни музикални елементи, да имитира западната музикална образователна система и да комбинира това с

действителната ситуация в Китай по това време. Образователните реформи, творческите практики и социалните условия формират нова културна атмосфера и характеристики в сравнение с китайската музикална култура в миналото.

2.2.1. Въведена е модерната западна музикална образователна система и се появяват професионални музикални образователни институции.

Около 1900 г., с навлизането на западните мисионери, в Китай започват да се разпространяват концепциите и методите на западното музикално образование

2.2.2. Създават се и се развиват музикални дружества и музикални списания.

В началото на 20 век в различни части на Китай се създават редица музикални общества.

През първата половина на 20-ти век появата на китайски музикални дружества и музикални списания изиграва важна роля в популяризирането и разпространяването на китайската музикална култура.

2.2.3. Новите музикални жанрове в Китай се развиват бързо.

В началото на 20-ти век, със създаването на нови училища и възхода на „Училищните песни“, новото музикално творчество в Китай навлиза в началната си фаза.

2.2.4. Западната музика и китайската народна музика продължават да се интегрират и обновяват.

В края на 19 век и началото на 20 век западната музика постепенно навлиза в Китай. Голям брой западни музикални произведения са преведени и изпълнени, а китайските музиканти започват да се учат от западните техники за музикално композиране и стилове на изпълнение.

В процеса на изучаване на западна музика, китайските музиканти също работят усилено, за да комбинират западни музикални елементи с традиционна китайска музика, така че да създадат модерни музикални произведения с китайски характеристики и нови музикални форми.

ГЛАВА 3 ФОРМИ, ЖАНРОВЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКОТО ТВОРЧЕСТВО ПРЕЗ ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК

Процесът на развитие на китайската музика в началото на XX век е постепенна интеграция на западната музикална култура и традиционната китайска музикална култура. От училищната музика до създаването на китайски художествени песни и инструментални произведения през 20-те и 30-те години на миналия век, както и по-късното създаване на антияпонски и революционни песни, всички отразяват траекторията на постепенното интегриране на западната музика с традиционната китайска музика. В бурния социален контекст от онова време, чрез изследването и практиката на композитори и изследователи на музика, развитието на китайската музика през този период също показва жизненост.

3.1. Артистичните особености на училищните песни (края на XIX век - 20-те години)

3.1.1. Източникът на мелодия и мелодиите в училищните песни е изключително богат: повечето училищни песни използват западни музикални мелодии и са написани от китайски музиканти.

3.1.2. Нотацията на училищните песни постепенно става стандартизирана: независимо дали е китайска или чуждестранна мелодия, повечето училищни песни се създават под формата на западна нотация като персонална и опростена нотация.

3.1.3. Преминаване на традиционната китайска древна музика в мелодия: След възхода на училищната музика музикантите също се опитват да използват традиционната китайска древна музика като мелодия за създаване на текстове.

3.1.4. Появата на многокомпонентното музикално творчество: китайските народни песни се композират предимно в една мелодия, като методът на пеене е предимно в унисон. По това време композиторите започват да избират песни, да попълват текстове и да осигуряват пиано съпровод за песни, а същевременно се опитват да създават многослойна музика като от две и три части, използвайки западни композиционни техники като две и три части за създаване на музика.

3.2. Артистичните характеристики на китайските художествени песни през 20-те и 30-те години на XX век (1920-1930)

Създаването на китайски художествени песни започва да възниква в началото на XX век по време на движението "училищна музика", а

композиторите постепенно отразяват някои характеристики на създаването на художествени песни, които са в съответствие с развитието на времената в създаването на училищни музикални песни. Арт песните, създадени през този период, обикновено възприемат техники за създаване на западна музика, съчетани с традиционната китайска култура, за да формират уникален стил на арт песни в Китай.

3.2.1. Текстовете отразяват духа на съвременната китайска култура: насърчаване на духа на науката и демокрацията, насърчаване на националното самочувствие и патриотизъм.

3.2.2. Използвайте западни композиционни техники, за да създадете. Жанрът на китайските художествени песни произхожда от Европа и следва европейските техники за създаване на музика в тяхното създаване, създадени въз основа на жанра на европейските класически художествени песни

3.2.3. Структурата на песента е същата като западните художествени песни:

Китайските художествени песни обикновено приемат три структури: сегментирани песни; непрекъсната композиция, варианти на сегментирани песни. Това основно съответства на структурата на европейските арт песни.

3.2.4. Обръщаме внимание на писането на акомпанимент за пиано:

При създаването на китайски художествени песни акомпаниментът играе важна роля, а звукът на пианото и човешкия глас са перфектно интегрирани, създавайки съвместно музикалния образ на пеенето.

3.2.5. Писането на мелодията напълно съответства на художествената концепция на текста. използвайки комбинация от западни и традиционни китайски тонове за създаване.

Арт песните, създадени на този етап, имат изискани структури, красиви мелодии и ярки музикални образи, езикът на музиката и поезията са тясно съчетани, безпроблемно интегрирани, със свеж стил и смислена художествена концепция, демонстриращи отличителните национални характеристики на традиционната музика.

3.3. Аргистичните характеристики на революционното пеене през военния период (1931-1949)

Създаването и развитието на революционното пеене се основават на училищни песни и китайски художествени песни. На фона на Антияпонската война и Освободителната война, създаването на революционни песни се върти около Антияпонското движение за спасение и освобождението на бедните.

Създаването на революционни песни се основава на добре позната народна музика, която е близо до живота на народа и също така дава революционни песни силни национални характеристики. В историята на китайската музика революционните песни от Войната за съпротива срещу японската агресия и Войната за вътрешно освобождение са изключително важни и блестящи глави, които през тежкия исторически период обединяват масите, повишават морала и поразяват врага, демонстрирайки непоколебим национален дух. В същото време тя също така насърчава създаването на различни стилове песни, обучава и култивира група отлични музиканти и

произвежда голям брой отлични произведения, насърчавайки значително развитието на китайската музикална култура.

ГЛАВА 4 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ **ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА ОПЕРА ПРЕЗ** **ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК**

В началото на 20 век, след Четвърто-майското Движение и Движението Нова Култура, демократичната мисъл се разпространява бързо в Китай и изучаването на западната музика става музикална тенденция по това време. Под влиянието на "тенденцията за музикално просветление" и "тенденцията за музикално естетическо образование", традиционната китайска музика претърпява безпрецедентни въздействия. Сблъсъкът на нови и стари концепции и тенденции предизвиква дискусии за посоката на развитие, естетическите концепции и артистичната стойност на китайската драма. В този социално-културен контекст китайската опера се появява на китайската художествена сцена с чисто нова артистична поза.

4.1. развитието на китайската етническа опера през първата половина на XX век

4.1.1. Ранни опити в създаването на китайска опера:

Ли Джинхуй е един от най-ранните композитори в Китай, който изучава и създава форми на оперно изкуство, поставя теоретична и практическа основа за развитието на китайската опера.

4.1.2. Изследване и практика на творчеството на китайската опера:

От средата на 30-те години на миналия век някои професионални композитори в Шанхай и Чонгчин изследват различни начини за създаване на етнически опери, включително произведения като "Xishi" (Chen Gexin, 1935), "Rural Song" (Chen Gexin, 1938), "Military Civilian March" (Xian Xinghai, 1938), "Prach Blossom Source" (Chen Tianhe, 1939), "Song of Shanghai" (Zhang Hao, 1939), "Song of the Earth" (Qian Renkang, 1940) и "Song of the Desert" (Wang Luobin, 1942).

4.1.3. Възходът на операта Шанбей Янг:

Операта Янг е малък мюзикъл, разработен въз основа на северната народна песен и танц Янко, чрез увеличаване на драматичната и сплотена сюжетна линия. Това е нов вид драматична форма на изкуство, която е изследвана в Ян'ан под ръководството на КПК по време на Антияпонската война.

4.1.4. Периодът на развитие на създаването на китайската опера:

В средата на 40-те години на миналия век създаването на мащабната опера "Бялокосата девойка" бележи нов етап в развитието на китайските песни. Премиерата на драмата е през април 1945 г. със сценарий, написан от Хи Дзинджи и Динг И и съкомпозирани от Марко, Джан Лу, Ку Уей, Ли Хуанчи и др., разкрива противоречията и борбата между класата на хазяите и селяните по онова време.

Развитието на китайската опера се различава от формирането на европейската опера, когато европейската опера е представена в Китай, тя е в исторически период на сблъсък и интеграция между традиционната китайска музикална култура и западната музикална

култура. Китайските композитори непрекъснато изследват и практикуват, а по-важното е, че през първата половина на XX век социалната и политическата среда в Китай е изключително бурна. Развитието на китайската музика и изкуство също трябва да се адаптира към естетическите нужди и емоционалния опит на хората по онова време. Тази нестабилна социална и политическа среда не само насърчава смели опити и проучвания на китайските музиканти в различните видове оперни творби, но и ограничава крайното единство и формиране на националния художествен стил на китайската опера. Тази ситуация продължава до създаването на Китайската народна република през 1949 г., когато създаването на китайското оперно изкуство най-накрая навлиза в всеобхватен просперитет.

4.2. Историческата еволюция и художествените особености на китайската опера през първата половина на XX век

През първата половина на XX век в Китай е въведено европейското оперно изкуство. Китайските музиканти, в историческите условия на това време, постоянно изследват и практикуват, търсейки път за съчетаване на европейските форми на оперно изкуство с традиционната китайска музика, копнеят да образуват китайско оперно изкуство, което не само притежава характеристиките на традиционната китайска култура, но и театралното изразяване на европейската опера. От 20-те години на миналия век развитието на китайската опера може да бъде разделено на три етапа: зачеване, проучване и развитие.

4.2.1. Период на зачеване: (1920-1935): Тази сцена започва след движението на Четвърти Май, когато китайските музиканти започват да се опитват да съчетават формата на западната опера с националните естетически навици.

4.2.2. Проучвателен период: (1935-1945) :Този период е 15 години след " периода на зачеване", през който се появяват различни нови жанрове на операта, като песнични и танцови драми, малки драми, мюзикъли, янджу опера и обикновена опера.

4.2.3. Период на развитие: (1945-1950): през този период успехът на операта "Бялокосата девойка" бележи началото на интеграцията на китайската опера с реалния живот на китайския народ, а серия от подобни оперни произведения като "Лю Хулан" са произведени

През първата половина на ХХ век тези исторически особености в създаването и изпълнението на китайската оперна музика отразяват развитието на европейското оперно творчество и пърформанс по време на нейния етап на растеж в Китай, а също така отразяват връзката между естетическите концепции на традиционната китайска драма и структурата, стила на пеене, сценичния спектакъл и други фактори на европейската опера, които са ограничени и интегрирани помежду си. На този исторически етап китайската опера първоначално формира основна тенденция на взаимна интеграция и референция между източното и западното театрално мислене.

ГЛАВА 5 ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ФИГУРИ И ОСНОВНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА КИТАЙСКИТЕ КОМПОЗИТОРИ ПРЕЗ ПЪРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК

В дисертационния труд (стр. 68-83) подробно са представени водещите фигури на композиторите от описаната историческа епоха. Описани са техните характерни стилове, произведения, професионален път и принос към съвременната китайска музикална култура.

ГЛАВА 6 РАЗВИТИЕ НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК

През 1949 г. Китайската народна република е основана под ръководството на ККП, като напълно се прекратява ситуацията на непрекъснати промени в политическата система на Китай, непрекъснати войни и социални вълнения през първата половина на 20 век. Това е важен исторически период в китайската история, през който не само има значителни промени в политиката, икономиката и обществото, но и има дълбоко въздействие върху развитието на музиката и изкуството.

5.1. Развитието на китайската музика през втората половина на ХХ век (1950-2000 г.)

5.1.1. Развитието на музиката след основаването на Китайската народна република: (1949-1956)

През този период музикалното творчество наследява и пренася традицията на музикалното творчество още от Четвърто-майските

събития, настоявайки за създаването на песни като основа, и произвежда голям брой отлични произведения, в които се пее за новия Китай и новия живот, които бързо и ефективно изразяват жизнената ера на ранния Нов Китай и високите трудови и житейски емоции на хората от цялата страна

5.1.2. Музикалната история преди културната революция (1957-1965)

След седем години музикален просперитет, след основаването на Китайската народна република, серия от политически движения като "Анти десницата борба" се случват от 1957 до 1959 г.което сериозно възпрепятства здравословното развитие на китайската музика. В историческия период на тези политически движения, с изключение на няколко произведения с определено художествено качество (като песни "Песен на Карамай", "Нощ на тревата", "Носенето на цветя трябва да носи големи червени цветя" и др.), по-голямата част от музикалното развитие в Китай е създадено в отговор на политическите нужди на онова време, с очевидна концептуализация и политически характеристики и няма никакво въздействие.

5.1.3. По време на културната революция (1966-1976)

През този период, поради погрешното движение "културна революция", националната музикална индустрия претърпява безпрецедентни щети. Музиката се превръща в политически пристъп, а не във възхитително изкуство. Музиката по време на Културната революция е специален и необичаен исторически период в Китай. През тези десет години китайската музикална индустрия, както и

други индустрии, преживява трудности, като музикалната индустрия се превръща от първоначалния си просперитет в най-мрачната и трагична глава в историята на китайската музика. Музиката от този исторически период почти няма художествена стойност или похвални произведения.

5.1.4. Възстановяващият период на музикалното развитие след културната революция (1977-1985)

През 1976 г. централното правителство поправя грешките на движението "Културна революция", а китайската музикална и културна индустрия навлиза на нова историческа сцена.

Друга важна музикална тенденция в края на 70-те години е появата и бързото развитие на популярната музика в Китай. С разширяването на културния обмен на Китай с чужди страни популярната музика от Тайван, Хонконг, Европа и Америка започва да влиза в Китай. Поп музиката е популярна сред публиката със своята лесна за разбиране, ясно изразяване на емоции и близост до живота. Под влиянието на тенденцията на популярната музика, този жанр популярна музика се развива в Китай, а композиторите създават голям брой популярни песни. Като цяло появата и развитието на тази "популярна музикална тенденция" през втората половина на 20 век води областта на китайското творчество от артистични песни до етап на разнообразно развитие с множество стилове и жанрове.

5.1.5. Периодът на просперитета на развитието на китайската музика (1985-2000)

С нарастващата отвореност на Китай към външния свят и задълбочаването на културния обмен между Китай и Запада китайските музиканти са изложени на поредица от нови музикални концепции, композиционни техники и музикални стилове, които се появяват в развитието на музиката на Запада от 20 век, които са различни от "традицията", опитвайки се да ги усвоят, да ги използват и прилагат в творческата си практика.

5.2. Културни характеристики на китайската музика през втората половина на XX век (1950-2000 г.)

Периодът от 1950 до 2000 г. е 50-годишен период на бързо развитие на китайската музика. С непрекъснатия растеж на социалното и икономическото развитие и цялостното развитие на културния обмен между Китай и Запада китайската музика навлиза в просперираща сцена на диверсификация, мулти стилове и мулти жанрове. В сравнение с първата половина на 20 век китайската музика показва много нови културни характеристики.

5.2.1. По отношение на композицията музикалният стил е разнообразен, интегрирайки традиционни и модерни елементи:

В допълнение към класическата музика и традиционната китайска опера постепенно се появяват западната модерна експресионистична музика, както и популярната музика, рок музиката, кълтри музиката и фолклорната музика, което значително обогатява съдържанието на съвременното китайско творчество и отразява разнообразните нужди на хората от музика по онова време.

5.2.2. Отразява социалното съзнание и подчертава емоционалното изразяване в тематичното съдържание:

Съдържанието на песните в съвременното музикално творчество отразява широко социалните проблеми и реалността на живота на хората, а текстовете често включват социална справедливост, местни обичаи, актуални теми, патриотизъм и др.

5.2.3. Подчертавайте наследството на националния културен дух:

Докато интегрират традиционни и модерни, китайски и западни музикални елементи, съвременните музиканти също подчертават традиционните етнически характеристики и културното наследство на китайската музика в своите творения.

5.2.4. Формира се система на съвременната музикална култура:

В началото на 50-те години на миналия век съветските музиканти се занимават с преподаване на музика в Китай, култивирайки група от способни изпълнители, диригенти и певци, които играят изключително важна роля в развитието на китайската музикална култура, като пианиста Ин Ченгсонг; Диригенти Хуанг Фейли, Дзэнг Сяоин и т.н. Постепенно изграждат нова китайска музикална система, която интегрира китайската и западната музикална култура.

В обобщение, развитието на съвременната китайска музикална култура се формира на базата на непрекъснатото задълбочаване на музикалния обмен между Китай и Запада, характеристиките ѝ се отразяват главно в систематичното изучаване на теорията за западното музикално творчество, интегрирането на традиционните китайски музикални елементи и стилови характеристики и търсенето

на посока за развитие на китайската музика, установяване на стилови отпечатъци.

ГЛАВА 6 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКОТО ПЕСЕННО

ТВОРЧЕСТВО ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК

6.1. Жанрове и стилове на китайската песен през втората половина на XX век

6.1.1. Художествени песни

Създаването на китайски художествени песни през втората половина на XX век е наследено от създаването на художествени песни и революционни песни, които започват през първата половина на 20-те години. Китайската музикална култура навлиза в период на енергично развитие.

От 20-те години на миналия век китайските художествени песни непрекъснато се развиват. Различните видове и стилове художествени песни, създадени от тяхното начало до новата ера, напълно отразяват процеса на композиторите от заемане, имитиране, интегриране и свързване, от проучване, обобщаване до практика и иновации.

6.1.2. Китайски етнически вокални произведения

Китайското етническо вокално изкуство включва четири аспекта: опера, балади, народни песни и етническа опера. Китайската национална вокална музика е художествената кристализация на древната китайска култура, обективно историческо огледало, определено от уникалните исторически и културни, лингвистични,

регионални, изразителни и естетически характеристики на китайската нация

6.1.3. Популярна песен

Със задълбочаването на музикалния и културен обмен между Китай и Запада след реформата и отварянето, популярните песни от Хонконг и Тайван са широко разпространени в китайската континентална част, което предизвиква бум в популярността на китайските поп песни.

6.2. Характеристиките на художественото изразяване на китайската песен през втората половина на XX век

6.2.1. Подобряване на художествените и иновативните качества:

През втората половина на XX век китайската песен поставя по-голям акцент върху изкуството и иновациите. Музикантите непрекъснато изследват нови начини и техники на музикално изразяване, интегрирайки различни музикални елементи и стилове, за да създадат произведения с уникална художествена стойност.

6.2.2. Разнообразяване на стила на работа и използването на езика:

В допълнение към запазването на традиционните музикални елементи, са включени и различни елементи като поп музика и селски народни песни, а езикът на текста става по-свободен, подчертавайки емоционалното изразяване и поетичната комуникация.

6.2.3. Отражение на етнически стил и местен цвят:

Китай има обширна територия и многобройни етнически групи, а гласовите произведения на различни етнически групи в различни региони имат силни местни цветове и етнически обичаи.

6.2.4. Разнообразни стилове на пеене и уникална музикална система

Методите на пеене на песните са по-разнообразни, като соло, хор, ансамбъл и малък хор.

От една страна китайската песен черпи вдъхновение от техниките на изразяване на чужди художествени песни, а от друга страна подчертава съвместимостта с китайския местен език, темперамент и емоционално изразяване, интегрира китайска поезия, литература, народни песни, традиционни китайски музикални техники, европейски традиционни музикални техники, съвременни музикални техники и др., формирайки богата и цветна песен с китайски етнически характеристики и стилове. Характеристиките на локализацията на китайската песен се отразяват по отношение на текста, музикалния език и структурното подреждане.

ГЛАВА 8 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА ОПЕРА ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК

През първата половина на ХХ век създаването и изпълнението на китайската оперна музика преминава през процес на постепенно интегриране на творческото и пърформанското мислене на европейската опера с естетическите концепции на традиционната китайска драма. В този процес китайските композитори непрекъснато изследват и се опитват да създадат оперни произведения, които не само имат структурата и изпълнителното напрежение на европейската

опера, но и имат китайски национални художествени характеристики и културен дух.

През 1945 г. операта "Белокосата девойка", създадена от композиторите Марко, Джан Лу, Ку Уей, Хуан Джи и други, бележи нова глава в национализма на китайската опера. Въз основа на етническите тонове пиесата интегрира музикални елементи и изпълнителски стилове на фолклорната опера, като същевременно използва израза на европейските оперни жанрове, за да подобри драматичните елементи. С приемането на формулираното изпълнение на китайската опера и включването на драматичните техники на западната опера, "Бялокосата девойка" постига голям успех по това време, превръщайки се в успешен модел за европейска опера в развитието и практиката на китайската местна култура.

През втората половина на XX век китайското оперно творчество навлиза в период на просперитет, като по това време възникват редица влиятелни оперни произведения, които правят много полезни проучвания и опити за съчетаване на западните модели на оперно творчество с традиционна китайска опера, народни песни и др.

От основаването на Нов Китай развитието на китайската опера е преминало през различни периоди, като досега има общо над 200 опери.

7.1. Културните характеристики на развитието на китайската опера през втората половина на XX век

7.1.1. Китайската опера има разнообразни жанрове и богати творчески методи.

Китайската опера има богати конотации, независимо дали става дума за китайската национализационна опера в стила на "Белокосата девойка", режимът на създаване на западна опера и лека опера, както и мюзикъли или мюзикъли с разнообразни стилове и гъвкави техники на творческо изразяване.

7.1.2. Богати теми, с китайски културни и исторически истории и живота на съвременните хора като основни теми.

Китайската традиционна култура датира от повече от 5000 години, с богати исторически и културни теми, създаващи безброй исторически и културни истории, които са неизчерпаем предмет в китайското оперно творчество.

7.1.3. Китайската опера подчертава тясната интеграция на изпълнението и пеенето.

Певците не само трябва да имат отлични умения за пеене, но и да използват езика на тялото и движенията, за да управляват сюжета и да привлекат вниманието на публиката.

7.1.4. Структурните различия в текстовете.

Те са уникални за музикалното изкуство. Текстовете са незаменима част от изпълнението на китайската опера, а композицията на текстовете може да обогати израза на операта и да носи културни конотации.

В историята на китайската опера края на XX век е най-плодотворният период за творчески постижения. От макроперспектива оперите през този период значително се разширяват по темата и съдържанието в сравнение с ранните дни на основаването на Китайската народна

република, както и правят нови проучвания в наследяването на националните културни традиции, сред които "Червеният корал", "Червената гвардия Хонгху" и "Дзян Джи" са най-представителните и имат високи художествени постижения.

Основната характеристика и посока на китайската опера в музикалното творчество е акцентът върху национализма и популяризирането. Национализма винаги е била ценена и интегрирана в практиката на оперното творчество и е постигнала успех³. Китайската опера, особено през 50-те и 60-те години на миналия век, основно следва това правило при създаването си. Много оперни стихове все още се разпространяват широко и днес, а тези красиви и гладки мелодии, както и художествените образи, които оформят, отразяват реалния живот на хората и дълбоко докосват сърцата им.

ГЛАВА 9 ПРЕГЛЕД НА РАЗВИТИЕТО НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ 21 ВЕК

С навлизането в XXI век развитието на световната икономика и култура става все по-свързано, глобализирано и интегрирано. Интернет приложенията са много популярни, цифровите приложения се ускоряват, а каналите за предаване на музика и изкуство са разнообразни, по-бързи и по-удобни. В този контекст китайската музикална култура също непрекъснато процъфтява и се развива, показвайки нова жизненост и енергия. В същото време тя също е изправена пред много предизвикателства и проблеми, като наследството и иновациите на традиционната музика, стандартизацията и здравословното развитие на музикалния пазар,

както и популяризирането и подобряването на музикалното образование.

8.1. Музикално създаване и иновации на традиционния китайски музикален репертоар

След като преживяват етапа на интеграция и развитие на китайската и западната музикална култура през изминалия век, китайските музиканти и учени все повече отдават значение на защитата и наследяването на традиционната китайска музикална култура.

8.2. Развитието на китайската поп музика и издигането на дигиталния музикален пазар

21 век е период на бързо развитие на китайската популярна музика. С ускоряването на комерсиализацията на музикалния пазар популярната музика постепенно показва посока на диверсифицирано развитие. Различни музикални стилове и жанрове се появяват безкрайно, задоволяващи предпочитанията на различни групи хора.

8.3. Развитието на художествените песни през 21 век

След 21 век, при създаването на китайски художествени песни, китайската традиционна култура все още е източник на творчески теми. Композиторите се придържат към пътя на национализацията и широко изследват и усвояват същността на китайската култура, особено поетичните теми, етническите теми.

Прилагането на елементи като ладове и национална музика създава класически произведения с национален темперамент.

8.4. Популяризирането на музикалното образование в Китай и култивирането на професионални таланти

През 21 век музикалното образование в Китай е по-широко популяризирано и подобро.

Китайското правителство все повече подчертава значението и ролята на художественото образование, включително музиката и изобразителните изкуства, за подобряване на културната грамотност на своите граждани. Музиката се превърна в неразделна част от ежедневието на китайския народ. Задълбоченото проучване и практика на китайските композитори в областта на музикалното творчество ще продължи, а създаването на китайски стил и формирането на китайски музикални училища също са целите, към които китайските музиканти ще продължат да се стремят и в бъдеще.

ГЛАВА 10 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА КЛАВИРНА

МУЗИКА ПРЕЗ 20-21 ВЕК

В началото на 20 век китайските музиканти започват да композират солови произведения за пиано и други европейски оркестрови инструменти. Композиционните техники, приложими за тези различни видове музикални инструменти се основават на развитието на западната музика и всъщност следват нейните принципи, но в Китай, музикалните стилове се стремят да отразят националните характеристики на китайската музика. Творческите опити на китайските композитори в тази област започват именно с клавирни произведения.

9.1. Създаване и развитие на клавирната музика в Китай

Китайските музикални произведения за пиано през 20-ти век имат важно влияние върху създаването на музика, изпълнението и преподаването. По отношение на създаването на музика, разнообразието и иновациите, тези произведения отварят нови хоризонти и насоки в създаването на китайска музика. Композиторите са повлияни от западната музика, активно усвояват техники и концепции за създаване на такава музика, в която обаче интегрират китайските традиции. Западните музикални елементи са използвани за създаване на музикални произведения за пиано с китайски характеристики, които включват не само големи симфонични произведения със силен наратив, но и кратки пиеси и сола с богат национален привкус.

9.2. Културни характеристики на китайското клавирно творчество

Творчеството на китайски клавирни произведения преминава през усилията на няколко поколения музиканти, които създават голям брой безценни клавирни шедьоври. Тези произведения, със своя силен национален стил, демонстрират трайна художествена жизненост в дългогодишната изпълнителска практика.

9.2.1. Използване на националната фолклорна музика като източник на творчество и изследване на богатите фолклорни музикални стилове

Композиторите са дълбоко повлияни от националните фолклорни музикални материали. Те експериментират и използват традиционната китайска народна музика, като интегрират напълно нейния богат

национален музикален език в своите творби, за да придадат на произведенията си национален музикален стил

9.2.2. Възприемане на изпълнителските методи в древната китайска опера и оперна култура

Древната китайска опера и оперна култура имат дълга история и всяка опера има свои собствени характеристики във формите на изпълнение и стиловете на пеене. В процеса на адаптация за пиано композиторите обръщат повече внимание на ритъма и изящния чар на националната музика.

9.2.3. Използване на модерни западни техники за композиция, с цел непрекъснато развитие на нови китайски музикални стилове

Музиката за пиано от този тип не използва специфичните тонове на определен регион или определена етническа група, а използва общия национален музикален език, обръщайки внимание на националния чар и съчетавайки съвременни техники за композиция, за да създаде произведения в китайски музикален стил. Изследването на полифоничната техника в китайски музикален стил и използването на съвременни техники за композиция е важна характеристика на създаването на китайски клавирни произведения през 20 век.

Китайската клавирна музика изминава дълъг творчески път. В продължение на сто години тя постепенно узрява, непрекъснато обновява творческите техники и музикалното изпълнение и един след друг се появяват много отлични шедеври. Осъзнаването на китайските композитори за наследството и защитата на традиционната национална музикална култура на Китай до голяма

степен е установило стила и характеристиките на творчеството на китайска клавирна музика, наследявайки културния дух на китайската традиционна музика.

ГЛАВА 11 СЪЗДАВАНЕ И РАЗВИТИЕ НА КИТАЙСКАТА КАМЕРНА И ИНСТРУМЕНТАЛНА МУЗИКА ПРЕЗ 20-21 ВЕК

От създаването на Китайската народна република музикантите започват да изследват националните характеристики на създаването на западни оркестри, търсейки пътя на национализацията на западните инструменти в музикалното творчество, опитват се да използват западни оркестри, за да отразят духа на китайската национална култура и музикален стил, и създават голям брой произведения с китайски национален музикален стил. Национализацията също се превръща в основна културна характеристика на китайската камерна музика и създаването на инструментална музика от 20 век насам.

10.1. Соло за струнни инструменти

Соловите произведения на западните оркестри, създадени от китайски композитори, са вплътени главно в цигулката. Създаването на солови произведения за цигулка е малко по-късно от създаването на произведения за пиано. От 30-те години насам композиторите създават много солови произведения за цигулка. Китайският цигулар и композитор Ма Сиконг има важен принос в тази област.

Първата му партида солови произведения за китайска цигулка, създадени през 30-те и 40-те години, са доста зрели в изкуството и

стила като "Люлка" (1935), "Носталгия по дома" (1937), "Първи кръг" (1937), "Музикална поезия Ксизанг" (1941), Пасторски песни "(1944), "Концерт за цигулка" (1944). В допълнение към творението на Ма Сиконг, "Червената пшеница", създадена от Си Сингай през 1944 г., е и уникална соло пиеса за цигулка.

Други видове западни инструменти, включително виола, чело и контрабас в струнни групи, както и различни дървесни и месингови инструменти, не са широко популяризирани в музикалното творчество в Китай. Броят, мащабът и социалното влияние на техните произведения не са толкова големи, колкото тези на стоманеното пиано и цигулката, но те са преминали през подобен процес на развитие. Такива виолончелови пиеси като "Фолк балада от северозапада" (Динг Фусянг 1956), "Балада баоча" (Рен Лиансан 1956), "Фантазия" (Санг Тонг 1962), "Радостта от фестивалите" (Хуо Цунхуи 1964), и т.н., създадени през 50-те и 60-те години. Има и соло парчета за флейта като "Отражения" (Уанг Йен 1965), "На вътрешната монголска трева" (Дай Хонгуей 1965) и "Лястовици" (Дуан Пингтай 1968). Соло парчета за обой "Връщане при здрач" (Син Хюанг 1967), соло парчета за кларинет "Вариации на Шанбей Тун", "Песен на пастирските коне" (Уанг Ян 1965) и др. Лонгхорн соло "Гадамелин Фантазия" (Ма Йодао 1965), и т.н. След 80-те години на миналия век са произведени соло парчета "Рапсодия" (Чю Сяосонг 1967) и "Приспивна песен" (Сю Си И 1968), както и соло кларинетни парчета "Рондо" (Дзя Да Чюн 1965), "Изглед от селото на Мяо" (Лу Пей 1968)

и "Преварена песен" (Чън Чиганг 1968). Тромпетно соло парче "Пролетта на Бомир" (адаптирано от Джу Чидонг през 1968 г.) и др.

10.2. Оркестрови ансамбли

След създаването на Китайската народна република композиторите започват да изследват и създават музикални ансамбли. По това време цигуларът Ю Лина, който учи в Консерваторията по музика в Шанхай, и няколко съученици създават експериментална група за етническо училище за цигулки, за да изследват въпроса за национализацията в западното струнно изпълнение и създаване. Започвайки със собствената си творческа практика - струнния квартет "Любителите на пеперудата", те насърчават раждането на ранни музикални ансамбли в Китай, като например струнни квартети: "Дневникът на мъченика" (от Хи Жанхао), "Струнен квартет" (от Ву Зуян), "Струнен квартет в Г мажор" (от Ку Уей); Други ансамбълни произведения: Пиано трио "Във високите планини на Тайван" и Вятърният квинтет "Щастливо детство" (от Дзян Вене), "Дървухарният квинтет" (от Ма Сиконг) и др. В допълнение, има много цигулки ансамбли, които също са донесли определени социални последици, като песента "Четири сезона", адаптирана от Уанг Джаянг от народните песни на Цинхай, песента "Хонгху Водни вълни, биещи вълните", адаптирана от Динг Джину от тематичната песен на едноименния филм, песента на сестрите, съставена от Шен Сиди и други от народните песни на И, гръмотевицата в сушата, адаптирана от Ситу Хуахенг от народните песни в Гуандонг, и ансамбълът "Изпрати ми роза", адаптиран от Танг Динг и други от

народните песни на Синдзян. Повечето от тези ансамбълни произведения са пряко базирани на народни песни от различни региони, използвайки техники за трансплантация и редактиране. Въпреки че логическото мислене в тематичното удължаване, хармоничното приложение и текстурната композиция е относително незряло и има очевидни следи от имитация, китайските композитори смело се възползват от западния творчески опит и активно изследват успешни практики в ансамбълната музика с китайски характеристики, предоставяйки полезни препратки за проучването на западното ансамбълно творчество в Китай по онова време и дори по-късно.

След създаването на Китайската народна република, въпреки че броят на концертите, създадени от композитори през 50-те и 60-те години на миналия век, е малък, всички те имат високо художествено качество. Например, концерти за цигулка: "Любители на пеперудите" (композирани от Хе Джанхао и Чен Ганг), "Моят роден град" (композирани от Сю Юенджъ); Концерт за виолончело: "Концерт за виолончело в майор" (от Ма Сиконг), "Гадамелин" (от Уанг Цян); Има и хорн концерти като "Мемориал" (на Ши Йонгканг).

Диверсификацията на творческите стилове и иновациите на инструменталните изпълнителски форми формират основните характеристики на създаването и развитието на китайската камерна музика през 21 век. Сътворенията на композиторите вече не са ограничени до традиционните стилове, а са абсорбирали по-модерни елементи и същността на мултикултурализма, а не само се фокусират върху наследството на традиционната музика, но и непрекъснато

опитват нови композиционни техники и форми на изразяване, което прави китайската камерна музика и малката инструментална музика богат и колоритен стил.

ГЛАВА 12 РАЗВИТИЕ И ХУДОЖЕСТВЕНИ

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КИТАЙСКАТА СИМФОНИЧНА МУЗИКА ПРЕЗ 20-21 ВЕК

Процесът на развитие на китайската симфонична музика е процес на локализиране и национализиране на западната симфонична музика. След навлизането в XX век този процес преминава през различни периоди и отразява културни характеристики, различни от западната симфонична музика.

11.1. Преглед на създаването и развитието на китайската симфонична музика

11.1.1. Просвещеническият период на развитието на китайската симфонична музика (1900-1925)

През този период страната е отслабена, културните дейности не процъфтяват и основните условия за развитие на симфоничната музика не съществуват. Симфоничните оркестри се появяват при специфични исторически условия, за да служат на западниците. Например, в Шанхайската концесия, когато е необходимо да се служи на чужденци, той създава оркестър; В Харбин има нужда да служи на руснаците и е създаден оркестър, но в по-голямата част от градовете в Китай симфоничните оркестри нямат необходимите елементи за дирижиране, създаване и слушане. Група международни студенти обаче започва да учи музика в чужбина, което играе изключително

важна роля в последващото развитие на китайската музикална култура. Например важни музиканти в историята на китайското музикално развитие като Сяо Юмей, Хуан Зи, Джао Юанрен, които се завърнаха от обучението си в чужбина, значително насърчават развитието на съвременната китайска музикална култура и създават условия за началото на китайската симфонична музика в следващия период.

11.1.2 Изследователският период на развитието на китайската симфонична музика (1925-1950 г.)

Първата творба на китайската симфонична композиция е "Нов танц на перата Нишанг", създадена от композитора Сяо Юмей през 1923 г. През 1925 г. Сяо Юмей пише друга оркестърска пиеса, наречена "Въведение в скръбта". Това е написано за смъртта на Сун Ятсен, лидер по време на Китайската Нова демократична революция. От първите две произведения можем да видим две основни характеристики на китайската симфонична композиция: едната е преследването на китайския национален стил, а другата е тясната интеграция с големите политически събития. Може да се види, че китайското оркестърско музикално творчество съзнателно преследва целенасоченост в съдържанието от самото начало. Резултатите за тези две музикални произведения са оставени, но нито една от тях не е официално публикувана.

Историческият период, когато китайската симфонична музика започва, е главно през годините на войната и въпреки че войната засяга формирането на симфонични оркестри, тя насърчава раждането

и развитието на патриотичното симфонично творчество в такава политическа среда. В своите творби китайските композитори правят опити да създадат основните жанрове на симфоничната музика като концерти, рапсодии, суити, увертури и др., но не са много запознати с тях.

11.1.3. Процъфтяващият период на развитие на китайските симфонии

От 1950 г. развитието на симфоничната музика в Китай навлиза в период на просперитет. След създаването на Китайската народна република страната навлиза в проспериращ етап на икономическо строителство и формира спокойна и приобщаваща атмосфера на културно развитие. През този период се наблюдава голямо развитие в създаването на малка и средна оркестърска музика и се появяват и големи оркестърски произведения.

През този период има три важни характеристики в развитието на симфоничната музика в Китай: първата е зрялостта на оркестърните произведения, втората е скокът в създаването на млади композитори, а третата е акцентът върху историческите теми.

11.1.4. Периодът на разнообразното развитие на китайската симфония (1976-2000)

В края на 20-ти век развитието на симфоничната музика в Китай навлиза в период на диверсификация. Симфоничното музикално творчество през този исторически период представя процъфтяващ и разнообразен пейзаж, формирайки кулминация в развитието на китайското симфонично музикално творчество.

Някои млади композитори въвеждат западни съвременни композиционни техники в симфоничното музикално творчество, което предизвиква силен отговор в китайската музикална индустрия. Насърчаването на друга група композитори на средна възраст и възрастни, които се придържат към традиционните си писателски техники и отличните си творби, създаде великолепна творческа ситуация, като по този начин изтласка създаването на китайска симфонична музика от 20-ти век до върха.

11.2. Културните характеристики на развитието на китайските симфонии

11.2.1. Развитието на симфонията получи държавна подкрепа:

Китайското правителство отдава голямо значение на културното развитие и строителство и разглежда културното строителство като важен компонент,

11.2.2 Акцентируйте върху култивирането на симфоничните таланти:

Развитието на китайската симфонична музика отдава голямо значение на култивирането на таланти. Чрез създаването и изпълнението на симфонична музика тя вдъхновява интереса на младите хора към музиката, култивира музикалната грамотност, насърчава развитието на музикалното образование и също така осигурява добра сцена и възможност за растеж на младите музиканти.

11.2.3. Етнически характеристики на симфоничното развитие:

Китайските симфонични музикални произведения имат уникални национални характеристики, които се отразяват в музикалните теми,

културните среди, мелодичните линии и хармоничните аранжimenti, използвани в тяхното създаване.

11.2.4. Характеристиките на синтез и иновации на развитието на симфонията:

Развитието на китайската симфонична музика не само представя национални характеристики, но и запазва традициите на западната симфонична музика, като оркестърна композиция, творчески жанрове (увертури, концерти, суити и др.), методи за изпълнение, методи за управление и др.

Днешните китайски симфонични оркестри могат да покажат различни музикални културни характеристики от западната симфонична музика и формират нова ситуация на развитие чрез интеграцията и съвместното съществуване на източната и западната музика.

ГЛАВА 13 ИНТЕГРАЦИЯ И ЕВОЛЮЦИЯ НА КИТАЙСКАТА И ЗАПАДНАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ 20-21 ВЕК

В края на 19 век западната музикална култура постепенно навлиза в Китай и оказва изключително важно влияние върху съвременното музикално творчество и музикално образование в страната.

12.1. Връзката между китайската и западната музикална култура през периода на „училищните песни“

През този период имаше две гледни точки в китайската музикална индустрия. Едната беше цялостно изучаване на западната музика, изоставяне на традиционната китайска музика и замяната ѝ със

западна. Другата е да се интегрира западната музика в традиционната китайска музика, за да се създаде китайски музикален стил.

В същото време Лянг Цичао, защитник на училищната музика и човекът, който има най-голямо влияние върху нея, също изразява своите виждания за връзката между китайската и западната музика в своите трактати. В книгата си „Поетичен разговор в стаята за пиене на ледени напитки“, в допълнение към подробното обсъждане на училищната музика и песни, той издига училищните часове по музика и пеене до "незаменимо" ниво в училищното образование. Лянг Цичао горещо се застъпва за разработването на местни, китайски песни. При това обаче, той се разграничава от идеята за замяна на китайската музика със западна музика. Вместо това, той предлага развитието на китайската музика да стане чрез интегрирането ѝ със западната музика.

12.2. Връзката между китайската и западната музика от „Движението Четвърти май“ до 20-те години на миналия век

След китайското „Движение Четвърти май“ през 1919 г., китайските идеологически и културни кръгове навлизат в напълно нова атмосфера, характерна с изяви на таланти в различни области. Дискусията за връзката между китайската и западната музика в сравнение с преди е по-задълбочена и подробна, и в същото време по-толерантна. През този период професионалното музикално творчество започва постепенно да процъфтява и музикантите работят усилено, за да създадат голям брой музикални произведения от различни жанрове. Всички те са в една среда на ожесточен сблъсък

между китайското и западното, между старата и новата култура и произтичащите от това противоречия и съвпадения, за разлика от повечето музиканти от следващите периоди. Няколко известни музиканти през този период получават сравнително систематично образование в традиционната китайска култура. Те могат да се похвалят със значителни постижения и умения в традиционната китайска музика. В същото време, повечето от тях се обучават в чужбина. Те се докосват до западната музикална култура и я изучават, систематично усвоявайки западната музика. Това всеобхватно качество на „изучаване както на китайското, така и на западното“, в съчетание с гореспоменатите житейски идеали, които формират в новата културна тенденция на времето, ги води към естествено сравняване на китайските и западните култури и музикални традиции.

12.3. Връзката между китайската и западната музика през 30-те и 40-те години на 20 век

През 30-те години китайското музикално общество включва главно група музиканти, които са били активни в професионалните музикални училища, както и такива, които са израснали с леви убеждения, изпълняващи музика, свързана с националното спасение. Сред тях, музикантите от професионалните музикални училища основно вярват в кредото на „патриотизъм, демокрация и наука“ и извършват различни музикални дейности, насочени към музикалното образование. Те разглеждат научните методи на западната музика, за да подобрят и актуализират китайската музика. С техните усилия

най-накрая започва да се оформя модерното професионално музикално образование в Китай.

В същото време, нестабилността на политическата среда неминуемо засяга живота на музикантите. Техният житейски опит ги води до много избори в идеи и действия. Започват да се появяват различни възгледи за това как да се разглежда връзката между китайската и западната музика. Единият възглед е доминиран от музиканта Цин Джу. Той вярва, че музиката е езикът на Бога, и само музиката, която „влиза от Запада на Изток“, може наистина да има характера на „небесния език“. Само поради липсата на това качество китайската музика може да бъде напълно изоставена. Композиторът Хуанг Дзъ вярва, че „изкуството на една епоха е отражение на живота в тази епоха“. Той подкрепя използването на нова музика за пречистване на социалната атмосфера и стимулиране на музикалното образование. Предлага идеята за създаване на „Национално музикално училище“ за нова китайска музика.

12.4. Развитие на музиката от първите дни на основаването на Китайската народна република до „Културната революция“

От основаването на Нов Китай през 1949 г. до края на Културната революция изучаването на нова музика в Китай е както и при другите културни дисциплини. Този процес преминава през напредък и повторения, и достига до нови резултати след обрати и завои.

12.5. Новата ситуация след „Реформата и отварянето“, дискусия за връзката между китайската и западната музика

През декември 1978 г. китайското правителство променя своите политически, икономически, идеологически, културни и други аспекти от живота. След Реформата и отварянето през 80-те години западната култура отново се излива в Китай като прилив. Заедно с нея, в страната навлизат и нови музикални концепции и музикални техники, които оформят „новата музика“.

12.6. Обобщение на културния обмен между Китай и Запада от 20 век до днес

В продължение на повече от 100 години, те се посвещават на изследване и творчество. Безброй техни шедеврови се появяват на този свят. Много от тях се обучават в чужбина, преминавайки от незрялост към зрялост, радвайки се на широко приемане от външния свят. Покрай разцвета и развитието на съвременната китайска икономика и култура, китайската музика и западната музика все още постоянно се смесват и развиват, демонстрирайки една разнообразна тенденция на развитие.

ГЛАВА 14 ОБОБЩЕНИЕ И РАЗМИСЛИ ЗА РАЗВИТИЕТО НА КИТАЙСКАТА МУЗИКАЛНА КУЛТУРА ПРЕЗ 20-21 ВЕК

XX век е изключително важен период в китайската история, когато китайското общество претърпява дълбока трансформация от традиция към модерност. По време на този процес развитието на китайската музика също претърпява историческа промяна - от затворена към отворена, от единична към многобройна. китайските музиканти вървят напред и назад, изследват и въвеждат иновации в различни

политически и икономически среди, насърчавайки процеса на модернизация на развитието на китайската музика.

От 20-те години на миналия век в Китай се създава професионална система за музикално образование с основно съдържание западната музика, което дава нов тласък на развитието на модерната музика в Китай, а след основаването на новия Китай през 1949 г. се създават или развиват следните дисциплини, като музикално образование, музикално изпълнение, етномузикологични изследвания, история на музиката, музикална естетика, теория на композицията и композиционна технология. Музикалните дисциплини са способствали за просперитета на съвременното професионално музикално образование. През XX-XXI в. развитието на китайската музика е постигнало забележителни успехи, но също така е изправено пред нови възможности и предизвикателства. На първо място, на фона на глобализацията важен въпрос пред китайските музиканти е как по-добре да наследят и продължат традиционната китайска музикална култура и същевременно да усвоят и използват отличните музикални елементи от цял свят за иновации и синтез.

Второ, с популярността на цифровата музика въпросът за авторското право върху музика става все по-актуален. Въпросите, които трябва да бъдат разгледани, са и как да се засили защитата на авторското право върху музиката, да се защитят законните права и интереси на музикантите и да се насърчи здравословното развитие на музикалната индустрия. Трето, музикалното образование е важен начин за култивиране на музикални таланти и предаване на музикалната

култура. Начинът, по който да се засили музикалното образование и да се подобрят професионализмът и творчеството на музикантите, е важна основа за развитието на музикалната индустрия. Четвъртото е, че развитието на науката и технологиите донесе нови възможности и предизвикателства за музикалната индустрия.

През ХХІ век развитието на китайската музика ще обръща повече внимание на социалната функция на музиката и на етническата принадлежност на музиката и ще се стреми да предаде духовния смисъл и културното наследство на китайската нация чрез музиката. В перспектива китайската музика ще продължи да поддържа тенденцията на диверсификация и интернационализация и ще даде по-голям принос за просперитета и развитието на световната музика и изкуство чрез непрекъснати иновации и развитие.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Тази докторска дисертация представя развитието на съвременната китайска музика през 20-ти и 21-ви век от културна гледна точка, разкривайки тясната връзка и взаимното влияние между музиката, социалната култура и историческото развитие. В допълнение към систематичното записване на процеса на развитие и основните форми на китайската музика в съвременната история, авторът също така анализира културните характеристики на китайската музика и форми на изкуство като опера, художествени песни, симфонична музика и др., в различни исторически периоди. 20-ти и 21-ви век са и важен период за смесване и развитие на китайската култура и западната култура. Този труд също така обсъжда подробно интеграцията и

влиянието на западната музикална култура и развитието на китайската музика. Академичните приноси на трудът към изследването на развитието на съвременната китайска музика са както следва:

1. Трудът разглежда развитието на китайската музика в различни исторически периоди

- Въвеждането и влиянието на западната култура
- Устойчивостта и новаторството при местната култура
- Социалните промени и създаването на музика
- Процеса на обмен и интеграция на китайската и западната култури
- Наследството и развитието на музикалната култура

2. Трудът разглежда влиянието на китайската музика върху социалното и културно развитие на съвременен Китай

- Насърчаване на културните нововъведения и многообразието
- Отразяване на социалната действителност и националния дух
- Насърчаване на културния обмен и разпространение
- Укрепване на националната гордост и културната идентичност
- Обучение на музикални таланти и насърчаване на художественото образование

Разглеждайки развитието на съвременната китайска музика от културна гледна точка, можем дълбоко да усетим тясната връзка и взаимно влияние между музиката и обществото, историята и културата. Китайската модерна музика продължава да се обновява и да се развива на базата на придържане към традицията. Тя не само

поглъща същността на западната музика, не само отразява социалната реалност, но и показва характеристиките на времето чрез обмен и интеграция на китайската и западната култури, насърчавайки наследяването и развитието на музикалната култура. Приносът и влиянието на съвременната китайска музика върху развитието на китайската култура са многостранни и широкообхватни. Тя не само насърчава културните иновации и разнообразното развитие, но също така отразява социалната реалност и националното духовно наследство; в същото време насърчава културния обмен и разпространението и подобряването на националната гордост и културната идентичност. Накрая, тя също така възпитава голям брой музикални таланти и насърчава развитието на художественото образование.

Тази докторска дисертация не само записва историческото развитие на съвременната китайска музика, но по-важното е, че разглежда развитието на китайската музика от културна гледна точка. Тя също така обсъжда положителното влияние и насърчаването на западната музикална култура върху развитието на съвременната китайска музика.